

Bir Mücadele Adamı Hasan Basri Çantay'daki (1887-1964) Vatan Sevgisinin Kur'ânî ve Nebevî Temelleri*

Doç. Dr. Bekir TATLI**

Atf / ©- Tatlı, B. (2015). Bir Mücadele Adamı Hasan Basri Çantay'daki (1887-1964) Vatan Sevgisinin Kur'ânî ve Nebevî Temelleri, *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 15 (1), 33-54.

Öz- Bu çalışmamızda Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulduğu buhran dolu yıllarda yetişmiş olan büyük fikir adamı Hasan Basri Çantay'ın mücadele dolu hayatında kendisine ruh ve ilham veren Kur'ânî ve Nebevî esaslar tespit edilmeye çalışılmıştır. Onun eserlerinden ve kendisi hakkında yazılıp çizilenlerden hareketle yaptığımız bu tespitler göstermektedir ki Çantay, son derece geniş bir Kur'ân ve Sünnet bilgisine sahip bir bilim adamı ve kahraman bir mücahittir. Kendisi aynı zamanda İstiklâl Marşı şairimiz Mehmet Âkif Ersoy'u millî marşımızı yazmak için ikna eden kişi olarak bilinmektedir. Çantay vatan ve millet sevgisiyle yanıp tutuşan bir âlim olmakla birlikte, aynı zamanda özellikle Rasûlullah'ın hadislerinden aldığı ilhamla, savaş dolu yılların getirdiği bitkinlik ve tükenmişlik içerisinde tembel bir şekilde köşesine çekilen, kendisini çevreleyen yakın tehlikenin farkında olmayan şuursuz halk kitlelerini uyarmayı da vazife edinmiş ve bu uğurda adeta gözüne uyku girmemiştir. Onun ve arkadaşlarının giriştikleri azimli mücadele sayesinde bizler bugün onlara göre çok daha rahat ve huzurlu bir vatan toprağı üzerinde yaşayabilmekteyiz.

Anahtar sözcükler- Hasan Basri Çantay, Kur'ân, sünnet, millî mücadele, vatan sevgisi

§§§

Makalenin geliş tarihi: 30.05.2015; Yayına kabul tarihi: 22.06.2015

* Bu çalışma Balıkesir Üniversitesi İlahiyat Fakültesi tarafından 19-21 Eylül 2014 tarihlerinde düzenlenen "Vefatının 50. Yılında Hasan Basri Çantay Sempozyumu"nda sunduğumuz tebliğın gözden geçirilmiş ve makaleye dönüştürülmüş şeklidir.

** Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Hadis Anabilim Dalı, e-posta: tatlibekir@yahoo.com

Giriş

Hasan Basri Çantay'ın kuşkusuz en dikkat çeken yönlerinden birisi, hayatı boyunca karşılaştığı sıkıntılara katlanma azmi ve davası uğrunda ortaya koyduğu mücadelecilik kişiliğidir. Çantay vatan savunmasına bizzat katılmış, Türk milleti için her türlü fedakârlığı göstermiş, Mehmet Âkif ile olan dostluğu sebebiyle İstiklâl Marşı'nın yazılmasında önemli teşvikleri olmuş, Türk diline sadâkatini Türkçe'yi güzel bir şekilde kullanarak göstermiş, soyadı kanunu çıktığında insanlara, Türkçe anlamları güzel olan soy isimleri almaları konusunda tavsiye ve yardımlarda bulunmuştur. Ayrıca yerli malı kullanmaya teşvik ederek, yabancılara giden paraların gün gelip kurşun olarak geri döneceğini söylemiş ve böylece Türk milletinin uyanık kalmasına katkıda bulunmuştur.

"Memleketin ciddî ve ilmî neşriyata çok, pek çok ihtiyacı vardır. Hele gençlerimiz buna ne kadar muhtaç ve müştaktırlar!"¹ diyen Hasan Basri Çantay neredeyse bütün ömrünü doğru bildiklerini insanlara da anlatmak maksadıyla yazmakla geçirmiştir. II. Meşrutiyet'in ilanından sonra Balıkesir'de yayımlanan *Nasihât, Balıkesir, Yıldırım, Karesi* gazetelerinde ve özellikle de mütareke yılları boyunca Türk milletinin haklarını savunan en hür ve yürekli yazıların yayın organı olan *Ses* gazetesinde yazılar yazan Çantay, Burhaniye, Kepsut, Dursunbey kasabalarında millî mücadelenin başlaması ve halkın silahlanması konusunda önemli faaliyetler göstermiştir. Daha sonra I. Büyük Millet Meclisi'ne Balıkesir mebusu olarak girmiş fakat hiçbir gruba temayül göstermeyip sonuna kadar bağımsız kalmıştır. Aynı mecliste mebus olarak bulunan Mehmet Akif Ersoy ile yakın arkadaş olmuştur. Hatta Mehmet Akif, Bursa ve Balıkesir çevresinden gelen Yunan mezalimi haberlerinin tesiriyle yazdığı "*Bülbül*" şiirini Çantay'a ithaf etmiştir. Büyük Millet Meclisi'nin I. dönemi sonunda Balıkesir'e dönen Çantay, 132 şehit çocuğunun eğitimi için kurulan yetiştirme yurdunun müdürlüğünü de üstlenmiş, aynı zamanda *Zafer-i Millî* gazetesine yazılar yazmıştır. Hasan Basri Çantay zengin ilmî ve fikrî birikimi, siyasî tecrübesi ve güvenilir şahsiyetiyle farklı görüşteki gruplar arasında hakemlik yapmış, görüş ve metotların isabetli ve uygulanabilir olanlarını belirlemeye çalışmış, böylece din âlimlerinin, muhafazakâr aydınların, hamiyetli zenginlerin yol göstericisi ve nihâf mercii olmuştur.

Millî duyguları son derece kabark, büyük bir vatansever aydın olduğunda asla şüphe olmayan Çantay, Türklerin Müslüman oluşları, İslâm kültür ve medeniyetine hizmetleri ve bugünkü Türk dünyası hakkında bilgi veren *es-Sekâfetü'l-İslâmiyye fi'l-menâtkı't-Türkiyye* adında uzun bir makale ile birlikte, *Ülkü Edebiyatı, Kara Günler ve İbret Levhaları*,

¹ Çantay, Hasan Basri, *Hadisler*, "Onuncu Kırk Hadis", I, 315 (no: 30), I-III, Ahmed Said Matbaası, İstanbul 1960.

Türk Savları, Divânü Lügâti't-Türk Tercümesi gibi Türk kültürünün gelişmesine büyük katkılarda bulunan eserler de yazmıştır. Ayrıca Nurettin Topçu'nun yayımladığı ve Cemil Meriç, Remzi Oğuz Arık, Ahmet Kabaklı, Hilmi Ziya Ülken, Ali Nihat Tarlan,ERCÜMENT KONUKMAN, Emin Işık ve Bahattin Karakoç gibi genellikle önde gelen milliyetçi ve vatansever Türk fikir adamlarının yazılarıyla katkı verdikleri *Hareket* adlı dergiye Hasan Basri Çantay da bizzat kalemiyle destek olmuştur.²

İşte biz bu çalışmamızda, ömrünü Türk milletinin maddî ve manevî yükselişi için adanmış bulunan Hasan Basri Çantay'ın özellikle vatanseverlik yönünü ve bu sevginin manevî temellerini tespit etmeye gayret edeceğiz.

Hasan Basri Çantay'da Vatan-Millet Sevgisi

Çantay, millî mücadele yılları sırasında etrafında kümeleşen insanlarla yaptığı sohbetlerde daima halkı birlik ve beraberliğe çağırarak konuşmalar yapmış, millî mücadele şuuru uyandırmaya çalışmıştır. Padişah Vahdettin ve Sadrazam Damat Ferit aleyhine yazdığı yazılar sebebiyle hükümet ve İngiliz ajanları tarafından takibata uğradığı bir sırada çektiği sıkıntılar ruhunda öyle derin izler bırakmıştı ki, "Kendi vatanımda sırf Türklüğümden dolayı maruz kaldığım felaket ve esaret gücüme gidiyor!" diye haykırmişti.³ Birinci Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde Karesi mebusu olarak görev yaptığı yıllarda meclis müzakereleri esnasında söz alıp konuştuğu zaman da daima Türk halkının istiklâl tutkusundan söz etmiş, hür yaşama hakkını savunmuştur. 25 Eylül 1920 Cumartesi günü yapılan gizli oturumda ise hilâfet konusunda bir konuşma yapmış, halifelik makamını işgal ettiği halde gereğini yapmayan, aksine Müslümanı Müslümana kırdıran kişinin meşru halife sayılamayacağını açıkça söylemiş, İslâmiyet'in hükümetten aradığı şeyin adalet olduğunu belirtmiştir.⁴

Bununla birlikte bütün kötü gidişattan yöneticileri sorumlu tutarak millet olarak kendimizi hiç hesaba katmamak da doğru değildir. İçine düştüğümüz felakette bizlerin de payı ve sorumluluğu büyüktür. İşte, "*Siz (ey millet), ne (halde) bulunuyorsanız, başınıza da öyle idare eden adamlar geçirilir.*" hadisinin yorumu vesilesiyle bu duruma işaret eden Çantay, şu değerlendirmelerde bulunmuştur: "Hükümetler içtimâî bünyelerden doğarlar.

² Geniş bilgi için bkz. Işık, Emin, "Çantay, Hasan Basri", *DİA*, VIII, 218-219, İstanbul 1993; Uğur, Mücteba, "Vatansever Mücâhit Hasan Basri Çantay'ı Anarken", *Türk Yurdu*, XI/51, ss. 49-52, Ankara, Kasım 1991.

³ Çantay, Hasan Basri, *Kara Günler ve İbret Levhaları*, s. 51, haz. Balıkesir İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Balıkesir Müspet ve Manevi İlimler Vakfı Yayınları, ts.; Uğur, Mücteba, *Hasan Basri Çantay*, s. 15-16, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara 1994.

⁴ Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 26-27.

Bünye yani millet ne kadar iyi ve sağlam olursa, onun hükümeti de öyle olur. Bünyeyi ihmal edip de her işi hükümetten beklemek hatadır. Evvela fert olarak kendimizi, sonra cemiye-timizi islah edelim; o vakit görürüz ki her şey düzene girmiştir.”⁵

Tabii, milletin zaten içinde bulunduğu sıkıntılı yılların yorgunluğunu daha da artıran bir başka unsur vardı ki o da, fırsattan istifade ellerindeki malları fâhiş fiyatlarla satmaya çalışarak haksız kazanç elde eden karaborsacıları. Çantay, savaş yıllarında milletin kanını, iliğini emen muhtekirler ve karaborsacıları şöyle seslenmiştir: “...Fakat ey gafiller! Bu millet tek başına küfür ve ilhâda meydan okuyan, Hz. Muhammed’in (s.a.) 1400 küsur senelik mübarek ve sadık ümmeti, asırlarca Avrupa’ya hâkim olmuş, birçok vartalardan, felaketlerden kurtulmuş olan bu Osman Gazi evlâdı, elbet bir gün olup kurtulacak, sizin hesabınızı görmeye başlayacak, bol tükürüklerle yüzünüze tükürecek, belki de sizi kendi öz kardeşlerinden saymayarak mütecerrid, yapayalnız bir halde bırakacaktır. O vakit ey gafiller, ne yapacaksınız?”⁶

Çantay milleti sömüren aynı kişilere yönelik şiddetli eleştirilerini ısrarla sürdürmüştür. Hadislerle ilgili meşhur eserinde, Rasûlullah’ın (s.a.): “(Sözü ve muamelesi) çok doğru olan, kendisine emniyet edilebilen tâcir, peygamberlerle, sıddıklarla, şehitlerle birlikte haşr olunacaktır.” hadis-i şerifinin yorumu sadedinde Çantay, malûm zümreye bu defa şu ağır tenkitlerde bulunmuştur:

“Namuslu ve şerefli tâcirliğin hâiz olduğu bu yüce mertebenin kadrini bilmeyip veya bilmezlenip de ihtikârla, karaborsacılıkla, hile ve hud’alarla hareket edenlerin aklına, gafletine şaşmamak elden gelmiyor. Yahu, nihayet gireceğin çukur, bir kara topraktır! Kendin haram babası isen, bari evlâtlarını haramzade yapma, onlara acı! Bütün bir milletin vebali boynundadır, titre!”⁷

Kurtuluşun gerçekleşmesini izleyen günlerde Meclis’in kendi kendini feshetmesi üzerine Çantay Balıkesir’e dönmüştür. Onun gözünde bu ilimizin çok farklı bir yeri vardır. Çünkü ne yakın ne de uzak tarihimizde Türk boylarının yerleştiği **Balıkesir ve havalisinden devlet ve millet haini çıkmamış** olması onun gurur duyduğu hasletlerden biridir.⁸ Çantay bu ilde gazeteciliğini sürdürmüştü; kendi çıkardığı *Zafer-i Millî* gazetesinde memleket meselelerine dair çok değerli yazılar yazmıştır. Bu yazılarında çeşitli badirelerden geçerek kazanılan hürriyet ve istiklâlin son derece kıymetli olduğunu, değerinin bilinerek korunması

⁵ Çantay, *Hadisler*, “Onuncu Kırk Hadis”, I, 316 (no: 31).

⁶ Çantay, *Kara Günler ve İbret Levhaları*, s. 20; Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 189.

⁷ Çantay, *Hadisler*, “İkinci Kırk Hadis”, I, 37-38.

⁸ Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 136.

gerektiğini vurgulamış ve gençlere hitap ederek, sıranın kalkınmaya geldiğine, bunu sağlayabilmek için de idealist olmalarının lüzûmuna dikkat çekmiştir. Bu bağlamda bütün gençler, toplumun dertlerine eğilmeli, vatanın acılarını, sosyal dertlerini ve ıstıraplarını terennüm etmeliydi. Çantay daha sonra da, milletin bilinçlenmesi noktasında çok önemli sorumlulukları olduğuna inandığı şairlere hitap ederek şöyle seslenmiştir:

“...Bir genci cumhuriyet, vatan, milliyet hisleriyle aşılacak bir şair için az mı zevk verir? ...Ey milletin necip çocukları! Milletin dertlerini âhirette mi terennüm edeceksiniz? Şair demek mutlaka hevâiyatçı mı demektir? Hani hamâsî genç şairlerimiz? Hani mefkûreci ve ateşli arkadaşlarımız? ...Garbı taklit edecekseniz, onun hayalperest, başıboş, çıplak muharrirlerini ve şairlerini değil, faziletkâr, vatansever düşünür, edip ve şairlerini taklit ediniz.” Evet, kurtuluştan sonra Türkiye yeni bir döneme girmişti. Artık edebiyatın gülü, bülbülü, kadını, şarabı bırakılmalı, yalnız vatanın dertleri ve ıstırapları dile getirilmeliydi. Edebiyat, ilim ve teknik tek gayeye yönelmeliydi: Türk toplumunun ilerlemesi ve memleketin kalkındırılmasına... Zaten Rusya'da da Bolşevik ihtilâlini gerçekleştirenler, edipler ile şairler idi.⁹

Çantay'a göre Türk milleti olarak bizim felaketimizi doğuran birinci sebep **ahlâksızlıktır**. Bizi can evimizden vuran düşman ne İngiliz, ne Fransız, ne Moskof ve ne de Alman'dır. Onun ifadesiyle: “Kendimiz, kendimiz, kendi ahlâksızlığımızdır.”¹⁰ Çantay, bütün dindaşlarımızı da en mühim ve ahlâkî diğer bir vazifeye davet etmiştir ki o da **millî muavenettir**. Çünkü ıssız ve perişan kalan kulübeler, viraneler bizden merhamet ve imdat beklemektedir. Ona göre **vatan ve din bir bütündür**, birbirlerinden asla ayrılamazlar, biri giderse öbürü de gider. Vatan giderse din gider; din giderse vatan kalmaz!¹¹

Çantay, Türk devletinin **dışa bağımlılıktan kurtulması** gerektiği üzerinde de ısrarla durmuş ve **yerli malı** kullanmanın önemini, “Düşmanlara giden para, kurşun olur bize sonra!” şeklinde dile getirmiştir.¹²

Hasan Basri Çantay'ın Türk milletine yönelik engin sevgisinin ilginç bir tezahürünü, soyadı kanunu çıktığı zamanlarda yaşanan bir hâdisede görmekteyiz. Bu sırada bazı vatandaşların arzu ettikleri kimi soy isimleri nüfus müdürlüğüne kabul edilmemiş ve ancak Türk dilini çok iyi bilen Çantay tarafından olur verilmesi halinde istedikleri soy isimlerini alabilmeleri mümkün olmuştur. İşte bunlardan birinde nüfus müdürlüğüne başvurarak

⁹ Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 111-113.

¹⁰ Çantay, *Kara Günler ve İbret Levhaları*, s. 15-16.

¹¹ Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 118-120.

¹² Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 135.

“Nuhoğlu” soyadını almak isteyen bir vatandaş, kendisine olumsuz cevap verilmesi üzerine Çantay’dan yardım istemiş o da birkaç gün sonra lâtifeli bir şekilde şu yazılı açıklamayı yaparak o kişinin arzu ettiği soyadını almasına yardımcı olmuştur: “Hz. Nuh’un torunlarından birinin adı Türk’tür. Torunu Türk olunca, dede de Türk’tür!”¹³

Yeri gelmişken Hasan Basri Çantay’ın aziz Türk milletine ve vatanına duyduğu aşkı terennüm ettiği kendi şiirlerinden bazı bölümleri buraya almak istiyoruz:

*Ulu Tanrı bize açık bir yol ver; esen esen ülkümüze varalım,
Bükülmeyen, yorulmayan bir kol ver; güçlüklerin kafasını kırılım!
Hızımızı çetin eyle, âmin!*

*Ulu Tanrı, yurdumuzu şenlendir; dışı elmas, içi olsun bir ipek,
Atam-anam bir oh çeksin, dinlendir; kızıl duman üstümüzden giderek.
Palamızı keskin eyle, âmin!*

*Ulu Tanrı, bilgimizi salgın et; temiz huyu Türkün Kâbe, hac olsun,
Özü gibi sözünü de aydın et, her koca Türk enginlere tâc olsun.
Erginlerden ergin eyle, âmin! Enginlerden engin eyle, âmin!¹⁴*

...

*Anadolu, ey Türklüğün can yurdu, Aslan ordu senin sinenden doğdu,
Evlâtların kahpe düşmanı kovdu, Yaşa yiğit Anadolu çok yaşa!*

*Bu devlete temel atan sensin sen, Düşman gözlerine batan sensin sen,
Eşsiz vatan, cennet vatan sensin sen, Yaşa canım Anadolu çok yaşa!¹⁵*

...

¹³ Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 130-131.

¹⁴ “Yakarış”, Babamın Şiirleri, 5; Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 155.

¹⁵ “Anadolu”, Babamın Şiirleri, 15; Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 172.

*Vatanın bağı yandı nâlândır; yine ahvâli pek perişandır.
Geliyor bir kudurmuş istilâ; eli bayraklı kahpe düşmandır!*

*Titriyor Arş-ı Kibriyâ millet; kalk uyan, yoksa ardı hicrandır,
İtimat etme kimseye Hüznî, gemisin kurtaran kapudandır!¹⁶*

...

*Nasihatim olsun sana, fâideli ol vatana,
Gözünü aç da paranı, sakın verme düşmana.*

*Yerli malını sev beğen, odur seni hep besleyen,
Vatanperver kimdir asıl? Yerli kumaşını giyen.*

*Düşmanlara giden para, kurşun olur bize sonra!
O kurşunu göğsümüze, atarlar da açar yara.*

*Düşmanlardır bizi soyan, böyle bitkin hale koyan,
Bilmiyorsan bunu hâlâ, utan utan utan utan!¹⁷*

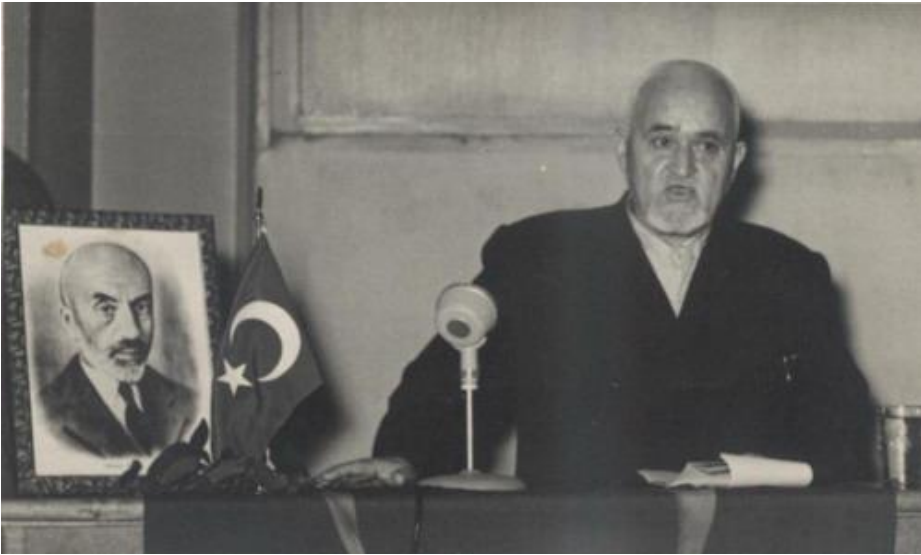
Son olarak bu bahsi vefatının ardından öğrencilerinden merhum Prof. Dr. Mücteba Uğur'un, Çantay için yazdığı bir şiirinde onun vatan ve millet sevgisini dile getirdiği şu dizeleriyle bitirmek istiyoruz:

*Millette beraberdi Kurtuluş Savaşı'nda,
Cihada koşmuş idi daha işin başında.
Ahlâkta fazilette yolu Allah yoluydu,
Kalbi Peygamber aşkı, vatan aşkı doluydu.¹⁸*

¹⁶ "Gemisin Kurtaran Kaptandır", Babamın Şiirleri, 26; Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 172-173.

¹⁷ "Yerli Mallar", Babamın Şiirleri, 14, 18; Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 176-177.

¹⁸ Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 45.

Resim 1-2: Hasan Basri Çantay'ın millî heyecanını yansıtan ve hayatının son döneminde vermiş olduğu konferanslara ait iki kesit (masasının bir köşesinde yer alan çerçeveli fotoğraf Mehmet Âkif Ersoy'a aittir.)

Çantay'daki Vatan Sevgisinin Kur'ânî Temelleri

Çalışmamızın bu safhasında Çantay'ın mücadelecî ruhuna destek olan Kur'ânî ve Nebevî hakikatleri tespit etmeye çalışacağız. Elbette ki konuyla ilgili sağlam verilere ulaşmak için öncelikle Çantay'ın kendi eserlerini dikkatli bir şekilde incelememiz gerekecektir. Biz de bu maksatla diğer eserleriyle birlikte özellikle Kur'ân meâlini ve hadislere dair yazdığı kırk hadis çalışmalarını taramak suretiyle onun vatan ve millet sevgisine kaynaklık edebilecek nasları tespite gayret edeceğiz.

Hasan Basri Çantay'ın ömrü boyunca katlandığı sıkıntılı ve çetin mücadele hayatında hiç kuşkusuz kendisine moral motivasyon olarak güç veren çeşitli dinamikler bulunmaktadır. Bunların başında da şüphe yok ki Kur'ân-ı Kerim ve Rasûlullah'ın Sünneti gelmektedir. Kendisi Kur'ân'daki ilgili âyetleri ve Hz. Peygamber'in düsturlarını dikkatle tetebbu ederek hayatına aktarmış ve zorlu bir mücadele hayatının üstesinden gelmeye çalışmıştır.

Çantay için Türk milletini ayakta tutacak en önemli haslet birlik ve beraberliktir ve bunun ana umdesi Kur'ân-ı Kerim'dir. Onun ifadesiyle, birliği, yardımlaşma ve arka lamayı mahz-ı Kur'ân'dan almış olan Müslümanlar, "*Müminler ancak kardeşler.*"¹⁹ âyetinin sırrıyla Kur'ân'a sınıksız yapıştıkları zamanlarda büyük varlıklar ve harikalar göstermişler, bu rabıta'yı gevşettikleri devirlerde perişan ve muzmahil olmuşlardır... Kur'ân bizlere şöyle seslenmektedir:

"Ey Müslümanlar! Habl-i metîn-i Kur'ân'a sınıksız sarılınız. Zinhar, yekdiğerinizle ayrılmayınız. Sonra memleketteriniz, saltanatlarınız elden gider, mahvolursunuz!"

Ne gariptir ki biz Müslümanlar, ittifakın kıymet ve ehemmiyetini felâket zamanlarında bile hâlâ anlayamadık... Ecdâdımızın ruhu bize lanet ediyor!... Hülâsa, bin küsur seneden beri parlayan İslâm nuru insafsızca söndürölmek isteniyor da, biz hâlâ nifak ve şikaktan, fitne ve fesattan ayrılmıyor, müthiş felaket karşısında gâfilane seyirci kalıyoruz. Maruz olduğumuz felaket o kadar büyük ve şumüllüdür ki insanın adeta beyni patlayacaktır. Fakat biz, gözün kendisini görmemesi kabilinden bunu maalesef göremiyoruz.²⁰

Çantay bütün Müslümanları Allah ve Peygamberi hürmetine birlik olmaya çağırmakta ve şöyle seslenmektedir: "Ey Müslümanlar! Allah ve Rasûlullah aşkına artık el ele verelim. Başımız üstünde dolaşan felaket ve izmihlâlden titreyelim, ittifak-ı mukaddes teşkil edelim. Bugün Müslümanlığın ve Türklüğün pak alnına sürölmüş yağlı kazan karaları var-

¹⁹ Hucurât, 49/10.

²⁰ Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 190, 192-193.

dır. Bunları temizlemek, masuniyetimizi ispat etmek için millî bir hareket gösterelim. Eğer yaşayacaksak elbirliğiyle yaşayalım, -el-iyâzu billâh- öleceksek de yine elbirliğiyle ölelim!”²¹

Tespitlerimize göre Çantay’a manevî destek veren âyet-i kerimelerden bir kısmı şunlardır (âyetlerin meâlleri esnasında verilen dipnotlar Çantay’a aittir):

1. Sâd suresi, 38/46:

Çantay’ın Kur’ân-ı Kerim’i anlamlandırışında onun vatanseverliğinin göstergesi sayılabilecek enteresan ipuçlarını yakalıyoruz. Nitekim Çantay meşhur meâlinde,

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

“Biz onları (İbrahim, İshâk ve Ya’kub peygamberleri) özellikle yurdunu düşünen ihlâslı kimseler kıldık.” âyetinde geçen الدَّارِ “dâr” kelimesine alışılmışın dışında bir mana vermiştir. Şimdi öncelikle diğer bazı meallerde bu âyet-i kerimeye verilen manaları ortaya koymak, sonra da Hasan Basri Çantay’ın yaptığı çeviriyi vermek istiyoruz:

- “Çünkü biz onları temiz bir hassa, hâlis yurd düşüncesiyle hâlislerimizden kılmışızdır.”²²
- “Biz onları bilhassa âhireti düşünen samimi, ihlâslı kullar kıldık.”²³
- “Şüphesiz biz onları, âhiret yurdunu düşünme özelliği ile (temizleyip) ihlâslı kimseler kıldık.”²⁴
- “Şüphesiz biz, onları katıksız olarak âhiret yurdunu düşünen hâlis kişiler kıldık.”²⁵
- “Biz onları âhiret yurdunu düşünme hususiyetiyle ihlâslı kimseler kıldık.”²⁶
- “Âhiret yurdunu hatırdaki tutmadaki samimiyetleri sayesinde onları günâhlardan arındırdık.”²⁷

²¹ Uğur, *Hasan Basri Çantay*, s. 194.

²² Yazır, Elmalılı Muhammed Hamdi, *Hak Dini Kur’an Dili*, VI, 4102, I-X, Eser Neşriyat ve Dağıtım, y.y., ts.

²³ Öztürk, Mustafa, *Kur’an-ı Kerim Meali- Anlam ve Yorum Merkezli Çeviri*, s. 627, Düşün Yayıncılık, İstanbul 2011.

²⁴ Altuntaş, Halil- Şahin, Muzaffer, *Kur’an-ı Kerim Meali*, s. 455, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara 2010.

²⁵ Yıldırım, Celal, *İlmin Işığında Asrın Kur’an Tefsiri*, X, 5179, I-XIV, Anadolu Yayınları, İstanbul ts.

²⁶ Sâbûnî, Muhammed Ali, *Safvetü’l-Tefâsîr- Tefsirlerin Özü*, V, 293, trc. Sadreddin Gümüş-Nedim Yılmaz, I-VII, Ensar Neşriyat, İstanbul 1992.

Bunların dışında diğer bazı meallerde²⁸ verilen anlam şu şekildedir:

- Abdulkaki Gölpınarlı : *Biz onları, dâimâ yurtları olan âhireti anma huyuyla yarattık da özleri temiz, ihlâs sâhibi kullar ettik.*
- Ali Bulaç : *Gerçekten biz onları, katıksızca (âhiretteki asıl) yurdu düşünüp anan ihlâs sahipleri kıldık.*
- Ali Fikri Yavuz : *Çünkü biz, onları, âhîret yurdunu anmaktan ibaret pak bir hasletle hâlis (insanlar) kıldık.*
- Bayraktar Bayraklı : *Biz onları daima âhireti düşünen ihlâslı kullar kıldık.*
- Bekir Sadak : *Biz onları âhîret yurdunu düşünen, içten bağlı kimseler kıldık.*
- Edip Yüksel : *Salt âhireti düşündükleri için onları salt/dupduru kıldık.*
- Hayrat Neşriyat : *Çünkü biz onları, hâlis (bir haslet) olan âhîret düşüncesiyle ihlâslı (kimseler) kıldık.*
- Muhammed Esed : *Biz onları arı duru bir düşünce aracılığıyla temizledik. Öteki dünyayı gözetme (düşüncesiyle).*
- Ömer Nasuhi Bilmen : *Şüphesiz yok ki, Biz onları dar-ı âhireti düşünme hasletiyle mümtaz, ihlâs sahipleri kılmıştık.*
- Ömer Öngüt : *Biz onları âhîret yurdunu düşünen, ihlâslı kimseler kıldık.*
- Suat Yıldırım : *Biz onları özellikle âhîret yurdunu düşünen ihlâslı kişiler kıldık.*
- Süleyman Ateş : *Biz onları âhîret yurdunu düşünme özelliğiyle temizleyip, kendimize hâlis (kul) yaptık.*
- Yaşar Nuri Öztürk : *Biz onları, yurdu düşünme özellikleriyle yücelen tertemiz kullar yaptık.*

Bu mealler arasında metne en sadık kalanlar şüphesiz Elmalılı merhum ile Yaşar Nuri Öztürk olmuştur. Çünkü âyet metninde "âhîret" diye bir kayıt olmamasına rağmen diğerleri sanki âyette "âhîret" kelimesi varmış gibi bunu çeviriye dâhil etmişler; Elmalılı "hâlis yurd düşüncesiyle" ve Öztürk ise "yurdu düşünme özellikleriyle" diyerek "âhîret" kaydını olmadan çeviri yapmışlardır. Bununla birlikte Elmalılı da burada söz konusu edilen

²⁷ Karaman, Hayrettin vdğ., *Kur'an Yolu-Türkçe Meâl ve Tefsir*, IV, 585, I-V, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara 2008.

²⁸ Bu mealler için bkz. http://www.kuranmeali.org/38/sad_suresi/46.ayet/kurani_kerim_mealleri.aspx

yurt düşüncesinin “âkıbeti düşünmek” olduğunda şüphe bulunmadığını açıkça ifade ederek diğer meallerle aynı istikamette düşünmüştür.²⁹

Çantay ise bu âyeti şöyle anlamış ve anlamlandırmıştır:

“Çünkü biz onları katkısız (şâibesiz) bir hasletle –ki (bu daima) yurd(lar)ını hatırlama(ları ve onun için çalışmaları)dır- halis (insanlar) yaptık.”

Daha sonra الدَّارَ “yurt” kelimesiyle ilgili olarak da bir dipnot düşmüş ve “Bu âyet-i kerimede ki الدَّارَ”ı birçok müfessirler “Âhiret yurdu” diye tefsir etmişlerdir. Halbuki bunda “Âhiret” kelimesi ve kaydı yoktur. Lâfız bizim verdiğimiz meâle daha uygundur. **Bunda vatanperverliğe de belîğ bir teşvik vardır.** Allah-ü a’lem.”³⁰ demiştir.

Bizce bu yaklaşım oldukça dikkat çekicidir ve Hasan Basri Çantay’ı diğer Kur’ân mütercimlerinden/meâlcilerinden bariz bir biçimde ayıran çok önemli bir noktadır. Böylelikle kendisi vatanını sevmeye duygusunun yaratılıştan gelen ve Kur’ân’a da muvâfık bir düşünce olduğunu göstermek istemiş gibidir.

Hasan Basri Çantay’ın ruhunda yer eden ve kendisini millî mücadeleye hazırlayan manevî destekçilerinden olan şu âyetlerin de onun mücadelecî kişiliğinde etkili olduğunu tahmin etmekteyiz:

2. Mâide suresi, 5/54:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Çantay bu âyete şöyle anlam vermiştir: “Ey iman edenler, içinizden kim dininden dönerse Allah -müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı onurlu ve zorlu, kendisinin onları seveceği, onların da kendisini seveceği- bir kavm getirir ki onlar Allah yolunda savaşsınlar ve hiçbir kınayanın kınamasından (dedikodusundan) çekinmezler. Bu, Allah’ın lutf u inayettir ki onu kime dilerse ona verir. Allah ihsanı bol olan, en çok bilendir.”

²⁹ Yazır, *Hak Dini Kur’an Dili*, VI, 4103.

³⁰ Çantay, *Kur’ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerim*, II, 817, İstanbul 1410/1990.

3. Ra'd suresi, 13/11:

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا هُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَاِلٰ

“Bir kavm, özlerindeki (güzel hal ve ahlâk)ı değiştirip bozuncaya kadar Allah şüphesiz ki onun (halini) değiştirip bozmaz. Allah bir kavmin de fenalığını (azabını) diledi mi artık onun reddine hiçbir (çare) yoktur. Onlar için O'ndan (Allah'tan) başka bir vefî (ve yardım eden) de yoktur.”

4. Enfâl suresi, 8/53:

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“...Bunun hikmeti şudur: Bir kavm nefislerinde olan (iyi hali) değiştirmeye kadar Allah onlara ihsan ettiği nimeti değiştirici değildir ve şüphesiz ki O, (her şeyi) haklıyla işiticidir, kemaliyle bilicidir.”

5. Kehf suresi, 18/93-94:

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا قَالُوا يَا دَا الْقُرَيْنِ إِنَّ يَا جُوحَ وَمَأْجُوحَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رُدْمًا

“(Zülkarneyn) nihayet iki dağ arasına³¹ ulaştığı zaman onların önünde hemen hiçbir söz anlamaz bir kavm buldu. Onlar³² dediler ki: Zülkarneyn, hakıyat Ye'cûc ve Me'cûc (bu) yerde fesat çıkaran (kabile)lerdir.³³ Bizimle onların arasına bir sed yapman üzerine sana bir vergi verelim mi?...”

³¹ Yaptırdığı sed de bu iki dağ arasında idi. Bunlar “Ermîniyye, Âzerbaycan” dağları idi “Beyzâvî”.

³² Mütercimleri vasıtasıyla “Beyzâvî”.

³³ Nuh aleyhisselâm'ın oğlu Yâfes evlatlarından “Beyzâvî”. Bu babda başka rivâyetler de vardır. Bunlar onların arazisinde katl ve tahripte bulunmak, mevrûâtı itlâf etmek gibi büyük fenalıklar yapıyorlardı. Denildi ki, ilkbaharda çıkarlar, yeşil mevrûâtın ne bulurlarsa yerler, kurularını da yüklenip giderlerdi. Hatta bazılarının göre insan eti de yerlerdi “Beyzâvî”. Bu babda tafsiylât almak isteyenlere *Hak Dini Kur'an Dili*'ne müracaat etmelerini tavsiye ederim (cilt: 4, s. 3287).

Hasan Basri Çantay'a İlham Veren Nebevî Öğretiler*

Çantay, hadis literatüründe daha önce pek rastlamadığımız bir şekilde tamamen kendine has bir metotla kırk hadis mecmuaları hazırlamış, bunları her birinde “on tane kırk hadis” (400 hadis) bulunan üç cilt halinde neşretmiş ve toplamda 1200 hadis derlemiştir. Tabii Çantay gibi mücadeleci kişiliğiyle toplumda yer etmiş ender şahsiyetlerden birinin, bu hadisleri tamamen gelişi güzel bir şekilde ve rastgele hazırladığını düşünmek mümkün değildir. Tam tersine seçilen metinlere baktığımızda, tam da Çantay'ın karakterine uygun hadislerin tercih edildiğini ve bunlarla sıkıntılar içinde boğuşan ülkeye ve topluma çok önemli mesajlar verildiğini görebiliyoruz. Nitekim kendisi de hazırladığı hadis külliyyatının, yalnız Müslümanların değil bütün insanlığın maddî ve manevî saadetlerini temine ve Hak yolunu göstermeye yarayacağını ifade etmiştir.³⁴ Bu anlamda Çantay'ın derlediği (özellikle birinci ciltteki) hadislerin önemli bir kısmının Allah yolunda savaş, düşman karşısında sebat ve şehitliğin fazileti ilgili olduğunu belirtmek isteriz ki bu da, ülkenin o gün içinde bulunduğu zor durum göz önünde bulundurulduğunda kuşkusuz rastgele yapılmış bir seçimin değil, tam tersine bilinçli bir tercihin sonucu olduğunu ortaya koymaktadır. Şimdi onun derlediği hadislerden bir kısmını burada sıralayacak ve bu hadislerle ne mesaj vermek istediğini anlamaya çalışacağız.

Hasan Basri Çantay, Hz. Peygamber'in talimatlarından aldığı ilhamla yoluna koyulmuş ve daha bir hırsla görevine sarılmıştır. Bu anlamda Çantay, “*Kul (insan, uhdesine düşen) vazifesini yapmakta kusur ederse, Allah Teâlâ onu (çeşitli) tasa ile belâlandırır.*”³⁵ hadisini okurlarına sunarken, hem millî mücadele yıllarındaki sıkıntılı günlerin, millet olarak Allah'a ve topluma karşı görevlerimizi ihmal etmekten kaynaklandığını göstermek istemiş, hem de bizzat kendisi bu hadise dayanmak suretiyle insanları bilinçlendirme vazifesine dört elle sarılmış, çaresiz bir şekilde bir kenara çekilip şikâyet etme kolaylığını tercih etmemiştir. Çantay bu konuda şu hadisleri de zikreder ve toplumu sorumluluk almaya, düşman karşısında dimdik durmaya ve millî mücadeleye teşvik eder, onlara Allah yolunda kahramanca savaşmanın sonsuz ecrini hatırlatır:

* Bu kısımda Hasan Basri Çantay'ın vatan mücadelesinde ilham aldığını düşündüğümüz hadislerden önemli bir kesit sunacağız. Gönül isterdi ki onun kullandığı hadislerin tamamının hadis tekniği açısından tahrir ve tahkiki yapılabilsin. Ne var ki bu sınırlı çalışmamızda tahrir ve tahkik işine girişmemiz makalemizin hacmini oldukça artıracaktır. Bunun ayrı bir çalışma konusu olabileceğini düşündüğümüzden, okuyucularımızın affına sığınarak burada sadece Çantay'ın verdiği hadislerin kendi kitabındaki yerlerine işaret etmekle yetineceğiz.

³⁴ Çantay, *Hadisler*, I, 4.

³⁵ Çantay, *Hadisler*, “On Dördüncü Kırk Hadis”, II, 123 (no: 7).

"Allah her çobana, güttüğü şeyden soracak, onu korudu mu yoksa zâyi mi etti diye..."³⁶

"Mümin hem kılıcıyla, hem diliyle mücâhede eder." Kılıçla ve silâhla savaş düşmanlara karşıdır; dil ile savaş ise hem düşmanlara, hem münkirlere karşıdır.³⁷

"İnsanlar zalimi görüp (zulmünü bilip) de onun iki elini yakalamaz (yani onun zulmüne mani olmaz)sa onların cezasını Allah'ın umuma teşmil etmesi yaklaşıp."³⁸

"İmanın en ednâsı, yoldan ezâyı (eza verecek şeyleri) atıp gidermektir."³⁹

"Müslümanların (geçecekleri) yoldan eza (verecek şeyleri) uzaklaştırıp kaldır."⁴⁰

"(Şu) üç (mümin)e Allah güler... (Düşmanla) savaşta saf tutan, (mevzi) alan zümreye (mümin mücâhitlere)."⁴¹

"Şu iki dua reddolunmaz... Düşmanla muharebe ederken safların birbirine karıştığı (yani savaşın çetinleştiği/kızıştığı) zaman edilen dua."⁴²

"(Düşman olan) müşriklerle mallarınızla, canlarınızla, dillerinizle cihad edin (savaşın)."⁴³

"...Allah yolunda (savaşta) uykusuz kalan göze cehennem haram kılındı..."⁴⁴

"Allah yolunda (savaşta nöbet beklerken ve düşmanla harb ederken) uykusuz kalan göze Allah rahmet etsin."⁴⁵

"(Düşmanla) savaş etmeyen, bir gaziye donatmayan yahut bir gazinin ailesine hayır (ve hizmetle) bakmayan kimseyi Allah kıyamet gününden evvel büyük bir bela ile musibetlendirir."⁴⁶ Çantay'ın ifadesine göre gaziye teçhiz etmek, donatmak demek, onun harpte lâzım olan bütün ihtiyaçlarını tedarik ve temin etmek demektir. Ancak kendisi mükellef

³⁶ Çantay, *Hadisler*, "On Sekizinci Kırk Hadis", II, 285 (no: 22).

³⁷ Çantay, *Hadisler*, "Yirminci Kırk Hadis", II, 357 (no: 17).

³⁸ Çantay, *Hadisler*, "Yirminci Kırk Hadis", II, 362 (no: 26).

³⁹ Çantay, *Hadisler*, "Yirmi Beşinci Kırk Hadis", III, 162 (no: 33).

⁴⁰ Çantay, *Hadisler*, "Birinci Kırk Hadis", I, 22 (no: 23). Ayrıca bkz. "İkinci Kırk Hadis", I, 40-41 (no: 11).

⁴¹ Çantay, *Hadisler*, "Yirmi Yedinci Kırk Hadis", III, 211-212 (no: 19).

⁴² Çantay, *Hadisler*, "Yirmi Yedinci Kırk Hadis", III, 213 (no: 21). Ayrıca bkz. "Yedinci Kırk Hadis", I, 214 (no: 18).

⁴³ Çantay, *Hadisler*, "Yirmi Yedinci Kırk Hadis", III, 215-216 (no: 26).

⁴⁴ Çantay, *Hadisler*, "Yirmi Yedinci Kırk Hadis", III, 223 (no: 37). Ayrıca bkz. "Yedinci Kırk Hadis", I, 214 (no: 19).

⁴⁵ Çantay, *Hadisler*, "Otuzuncu Kırk Hadis", III, 315-316 (no: 35).

⁴⁶ Çantay, *Hadisler*, "Sekizinci Kırk Hadis", I, 234 (no: 8).

olduğu askerlik ve savaş vazifelerini omzundan atarak, sadece bir gaziye teçhiz ile, hatta bin gaziye donatmakla yetinen kimselerin bu Nebevî tebşirden istifade etmesi mümkün değildir. Bu donatma işi, herhangi bir meşrû sebeple savaş dışı bırakılmış insanlara aittir. Orduya yapılacak maddî ve manevî îaneler, yardımlar da bu tebşirin sınırı içindedir.⁴⁷

“*Ev bir haremdir. O halde kim fenalık için haremine girerse onu öldür.*”⁴⁸ Çantay bu zikrettiği hadisi “Evim kal’amdır.” şeklindeki bir İngiliz atasözüyle de pekiştirerek, kanaatimizce insanımıza vatanımızın bizim evimiz olduğunu hatırlatmış ve onları düşman karşısında ayağa kalkmaya çağırılmış olmaktadır.

Çantay eserlerinde genellikle millî birlik ve beraberliği temin eden, ayrışmayı önleyen hadislerle yer vermeye gayret etmiştir. Hatta bu maksatla aynı toplumu oluşturan insanların kendi aralarındaki birlik ve beraberliğini bozacağı endişesiyle konuştukları dile bile dikkat etmeleri gerektiğini vurgulayarak bu konuda onlara Rasûlullah’ın (s.a.) bir hadisini hatırlatmıştır: “*(Konuşan arkadaşlar) üç (kişi) iseler, ikisi –üçüncüyü ihmal ederek- gizli konuşmasın.*” Çantay’a göre bu Nebevî talimat gereğince üçüncü arkadaşın anlamaması için diğer iki kişinin bildikleri dili bırakıp başka lisanla konuşması da haramdır.⁴⁹

Çantay’ın yaşadığı dönemdeki İslâm dünyasının en önemli problemi, Müslümanların birbiryle didişmesi ve aralarındaki kardeşliğin unutulmasıdır. O bu duruma, şu hadisi dile getirerek engel olmaya çalışmıştır: “*Ümmetimin içine kılıç konuldu mu (dâhilî savaş başladı mı), bu ondan kıyamet gününe kadar kaldırılmaz.*” Bu hadis-i şerifte, Müslümanlar arasında birlik ve kardeşliğin hâkim olması lüzumuna işaret buyurulmakta olduğuna dikkat çeken müellif, iç savaşın dış savaştan daha tehlikeli olduğunu hatırlatarak, Yüce Allah’tan birliğimizi ve dirliğimizi bozmaması yönünde talebini dile getirmiştir.⁵⁰

Müellifin birlik ve beraberliğin lüzumu ve muhtaçlara sahip çıkılması gerektiği hakkında serdettiği diğer bazı hadisler şöyledir:

“*Hakikat, şeytan insanın kurdudur; (tıpkı arkadaşlarından) uzaklaşmış, yapayalnız kalmış koyunun (onu avlayan, parçalayan) kurdu gibi... Fırka fırka olmaktan (tefrika ve ihtilâftan) sakının, topluluğu, âmmeyi, mescidi iltizâm edin.*”⁵¹

“*Şeytan namaz kılanların kendisine tapacağından ümidini kesmiştir ama yine aralarında hilekârlığa, tahrike çalışır o.*” Yani şeytan onların arasına husumetler, fitneler, sa-

⁴⁷ Çantay, *Hadisler*, “Sekizinci Kırk Hadis”, I, 249 (no: 27).

⁴⁸ Çantay, *Hadisler*, “Otuzuncu Kırk Hadis”, III, 292 (no: 2).

⁴⁹ Çantay, *Hadisler*, “On Dördüncü Kırk Hadis”, II, 129 (no: 15).

⁵⁰ Çantay, *Hadisler*, “On Dördüncü Kırk Hadis”, II, 141 (no: 30).

⁵¹ Çantay, *Hadisler*, “On Dokuzuncu Kırk Hadis”, II, 339 (no: 38).

vaşlar sokar. Eğer kötülükle bir şey yapamazsa, suret-i haktan görünerek yine rolünü icra eder.⁵²

“Hangi Müslüman çıplaklığından (giyime muhtaç olduğundan) dolayı bir müslime elbise giydirse, Allah da ona cennetin yeşil (hülel)lerini giydirebilir. Hangi Müslüman açlığından nâşî bir müslimi doyurursa Allah da onu kıyamet gününde cennetin meyvelerinden (niceleriyle) doyurur. Hangi Müslüman susuzluğundan dolayı bir Müslümana su içirirse, Allah Teâlâ da ona kıyamet gününde ‘rahîyk-ı mahtûm’dan içirir.” Bu hadisin akabinde Çantay, su içirmenin ve su hayırları yapmanın yüksek faziletleri hakkında birçok hadis vârid olduğunu dile getirmiş; bizlerin de ecdadımızın yalnız bir müslimi değil, bütün insanları ve hatta hayvanları doyurmak, sulamak, muhtaçları giydirmek, ikdâr etmek yolunda tesis ettikleri vakıfların ve meydana getirdikleri ölmez eserlerin ne büyük mânevî mükâfata vesile olduklarını düşünüp, onların daima mamur olmalarına ve tarafımızdan da yeni yeni hayır tesisleri vücuda getirilmesine himmet ve gayret etmemiz gerektiğini vurgulamıştır.⁵³

Çantay’a göre insanların soyunu-sopunu ve ecdadını bilmesi, akrabalık bağlarını tesis etmesi açısından çok önemlidir. Bu hususu kendisi şu hadisler aracılığıyla dikkatlere sunar:

*“Soyunuzu sopunuzu bilin, tanıyın ki, akrabanızla olan bağlılığı vasletmiş (idâme etmiş) olasınız...”*⁵⁴

*“İyiliğin daha büyük iyiliği, kişinin baba dostluğu rabitasını, o babanın arkasında kaldıktan sonra da devam ettirmesidir.”*⁵⁵

*“Ebeveyninize iyilik edin (hürmet ve itaat edin) ki, evlâtlarınız da size iyilik (ve itaat) etsin...”*⁵⁶

“Allah Teâlâ size analarınızı vasiyet (tavsiye) eder... Allah Teâlâ size babalarınızı vasiyet eder... Allah Teâlâ size aledderecât akrabayı vasiyet eder.” Müellifin ifadesiyle bu son hadis-i şerife göre hürmete ve iyiliğe birinci derecede anneler, ikinci derecede babalar müstahaktırlar. Bunlardan sonra sıra evlâtlara, dedelere, ninelere, biraderlere, hemşirelere; dayı, amca, hala, teyze gibi mahremlere gelmektedir.⁵⁷

⁵² Çantay, *Hadisler*, “Yirminci Kırk Hadis”, II, 345 (no: 2).

⁵³ Çantay, *Hadisler*, “Yirmi Beşinci Kırk Hadis”, III, 143-144 (no: 12).

⁵⁴ Çantay, *Hadisler*, “On Altıncı Kırk Hadis”, II, 195 (no: 8).

⁵⁵ Çantay, *Hadisler*, “Yirminci Kırk Hadis”, II, 365 (no: 30).

⁵⁶ Çantay, *Hadisler*, “Yirmi Beşinci Kırk Hadis”, III, 168 (no: 40).

⁵⁷ Çantay, *Hadisler*, “On Dokuzuncu Kırk Hadis”, II, 317-318 (no: 16).

Bununla birlikte Çantay, kuru bir soy-sop taassubunun ve ecdatla övünmenin bir faydası olmayacağını da farkındadır. O, bu farkındalığını Hz. Peygamber'in şu hadislerini hatırlatarak göstermiştir: *"Ümmetimde terk etmeyecekleri dört (şey kalmıştır ki) bunlar câhiliyyet âdetlerindedir: Âbâ ve ecdâd ile böbürlenmek, (başkasının) soyuna sopuna ta'n ve teşnide bulunmak..."*⁵⁸; *"(Şu) üç şey küfür (ehlinin âdetlerinden)dir: (Musibet zamanında) yakayı yırtmak, ölene feryat ile ağlamak, soy sop aleyhinde dil uzatmak."*⁵⁹ Bu demektir ki, ne ecdâdını tanıyıp bilmekten uzak durmak, ne de bunu kuru bir övünç vesilesi haline getirerek diğer ırkları ve soyları aşağılayıp onlara sövüp saymak doğrudur. En güzeli, ifrat ve tefritten uzak bir şekilde ikisi arasında bir yol takip etmektir.

Çantay sonraki nesillere faydalı olmak için çocuklarımızın faydasına bugünden bir şeyler ekip dikmemiz gerektiğini anlatırken Rasûlullah'ın: *"Eğer sizden birinizin elinde (ekeceği) bir hurma fidanı varken kıyâmet(in belirtileri) ayağa kalkar (ve) onu ekinceye kadar duraklamaya (müsait bir imkân bulur, buna) gücü yeterse, hemen o (fidanı) diksin."* sözünü nakletmiş ve bu arada lâtifeli bir fıkraya da işaret ederek konunun önemini anlatmıştır. Onun hikâye ettiğine göre, Kistrâ, hurma fidanı diken bir fellâhın önüne gelip dikilir. Aralarında şöyle bir konuşma geçer:

—Baba, şu fidanın kaç yılda meyve verip de yiyeceğini hiç düşündün mü? Ömrünü bînhûde telef ediyorsun!

—Ekmişler, yiyoruz; ekiyoruz, yesinler!

—Ne güzel söz! (Fellâha bin altın verdi.)

—Gördünüz mü? Benim fidan derhal meyvesini verdi!

—Ne büyük söz! (Bin altın daha verdi.)

—Benim fidan yılda iki defa meyve verdi! (Tekrar bin altın daha verdi ve fellâhı bir daha söyletmeden bırakıp kaçtı!).⁶⁰

Çantay aynı meyanda Rasûlullah'ın (s.a.): *"Kim bir ağaç ve fidan dikerse, onun meyvesinden gerek bir insan ve gerek Allah'ın yarattığından bir mahlûk yedikçe, o kendisi için (dâimî) bir sadaka olur."* sözünün akabinde de çok önemli hususlara değinmiştir. Onun ifadesiyle, ormanlarımızı zalimâne ve câhilâne bir şekilde tahrip eden kişiler hem dâimî ecirlere mani olmuş, hem de memleketin tabîî servetine ve bedîî, sihhî varlığına suikastta

⁵⁸ Çantay, *Hadisler*, "On Dördüncü Kırk Hadis", II, 150 (no: 38).

⁵⁹ Çantay, *Hadisler*, "Yirmi Yedinci Kırk Hadis", III, 197 (no: 1).

⁶⁰ Çantay, *Hadisler*, "Yirmi Üçüncü Kırk Hadis", III, 91-92 (no: 40).

bulunmuş; bilerek veya bilmeyerek vatana düşmanlık ve Allah ile sevgili Peygamberine isyan etmiş olmaktadır. Bu nedenle ağaç sevgisini ve saygısını gönüllerde bir iman gibi yerleştirmek, kutsî vazifelerimizden biri olmalıdır ve bu, elbette büyük bir ibadettir.⁶¹

Fetih hadisi diye bilinen, “Kostantîniyye (İstanbul) muhakkak feth olunacaktır. Onun emiri (fâtîhi, kumandanı) şüphesiz ne güzel emir ve ordusu elbet ne güzel ordudur!” meşhur hadisinin yorumunda Çantay şu değerlendirmede bulunmuştur: “...İslâm kuvvetlerinin bu hadis-i şerifteki medh ve tebşire mazhar olmak için müteaddit defalar vâki seferlerinde mümkün olamayan feth şerefini **büyük Türk padişahı İkinci Mehmed Fatih Hazretleri** kazanmıştır (857h.-1453m.).* Allah cümlesinden razı olsun.”⁶²

Son olarak Hasan Basri Çantay'ın, *Kütüb-i Sitte* müelliflerinden Ebû Dâvud ve Nesâî'nin Ebû Hüreyre (r.a.) aracılığıyla Hz. Peygamber'den (s.a.) naklettikleri: *أتركوا الترك ما تركوكم* “Türkler üzerinize saldırmadıkça, siz de onlarla savaşmayın.” şeklindeki uyarısı ve Türklerle ilgi kurduğu diğer bir hadis hakkında yapmış olduğu dikkat çekici açıklamaları vererek bitirmek istiyoruz:

“Bu hadisin sahih olup olmadığı hakkında bazılarınca serdedilen beyanlara karşı *Temyîzü't-tayyib mine'l-habîs fi mâ yedûru alâ elsineti'n-nâsi mine'l-hadîs* eserinin müellifi muhaddis Abdurrahman b. Ali eş-Şeybânî (ölümü: 1337) diyor ki: İşbu hadisin birbirini destekleyen şâhidleri vardır. Mevzû olduğuna hükmetmek câiz değildir. Nitekim ilk İslâm ordularının mütecâviz olmayan Türklere hiçbir suretle taarruz etmemesi ve mesela Hz. Ömer (r.a.) (v. 643 m.) gibi celâdetli bir zatın bile İran-Horasan seferinde Türk hakanına iltica eden İran Şahı'nı takip vesilesiyle Türklerin mıntikasına tecavüz edilmemek hususunda İslâm ordusu kumandanı Ahnef b. Kays'a (ölümü: 686 m.) kat'î emir vermesi de bu hadis hükmüne ne kadar sadakatle riayet edildiğini gösteren fiilî delillerdendir.”

“Müslümanlar Hz. Peygamber'in (s.a.) bu emrini ve benzerlerini dikkat gözüne alarak Türklerle –onların İslâm'ından evvel de, İslâm'ından sonra da- daima hoş geçinme siyasetini takip ettiler ve seçkin hasletlerinin sevki ve gönül rızalarıyla fevc fevc Müslümanlık dairesine giren Türkler de –umumiyet itibariyle- o büyük Peygamber'in tebliğ ettiği İslâmî kaidelerden ayrılmamaya çalıştıklarından başka bilakis Müslümanların her sahada itilâsına bugüne kadar canlarıyla, kanlarıyla, kafalarıyla hizmet eylediler.”⁶³

⁶¹ Çantay, *Hadisler*, “İkinci Kırk Hadis”, I, 36-37 (no: 4).

* Burada ve aşağıda geçen şahısların vefat tarihlerini yazım şeklindeki farklılıklar (“857h.-1453m”, “ölümü: 1337”, “v. 643 m.”, “ölümü: 686 m.” vb.) bizzat Çantay'dan kaynaklanmaktadır. Biz ondan alıntı yaptığımız için bunlara müdahalede bulunmadık.

⁶² Çantay, *Hadisler*, “Altıncı Kırk Hadis”, I, 190 (no: 32).

⁶³ Çantay, *Hadisler*, “Yirmi Dokuzuncu Kırk Hadis”, III, 288-289 (no: 38).

Türk milleti hakkında bu güzel açıklamaları dile getiren Çantay, Rasûlullah'ın: “...Ne mutlu o kula ki, Allah yolunda atının dizginine sarılarak (düşman karşısında) başı ve ayakları tozlara bulaşmış bir halde (savaşır). O, pişdar (öncü) ise pişdar (öncü)dür, dümdar (artçı) ise dümdar (artçı)dır. (Yani memur olduğu her yerde erkekçe, arslanca sebat eder...” hadisinin ardından da bu aziz millet hakkında övgü dolu sözler sıralayarak, Türk milletine duyduğu derin aşkı dile getirmiştir. Onun bu ifadelerini de aynen kaydetmek istiyoruz:

“...Cenâb-ı Peygamber (s.a.) bu hadisinde insanlığın, Müslümanlığın, askerliğin bütün ruhunu hulâsa buyurmuştur... Rasûl-i Mükerrerem (s.a.) bize vazifelerimizi takdir ve taltif beklemek için değil, mahzâ vazife olduğu için yapmamızı, hasbî olmamızı ihsas buyuruyor. Vazifenin mukabili manevîdir. Vicdanımızın hâsıl ettiği zevk ve inşirah, dünyevî en büyük mükâfatımızdır. Yapılan hizmetleri, hem birçok mübalağalarla, ötekine berikine anlatmak **vatanperverlik** şiarı değildir. Bu hadis, askerlikte itaatin ve disiplinin lüzum ve vücûbunu da öğretiyor. İtaatten ve disiplinden mahrum olan bir ordu aslâ muvaffak olamaz. **Bu hadis-i şerif sanki kahraman Türk milleti ve arslan “Mehmetçik” hakkında vârid olmuştur. Çünkü Türk askeri, bu tavsifât-ı seniyyeye tamamen mazhardır, elhamdü-lillah.**”⁶⁴

Sonuç

Hasan Basri Çantay'ın eserleri tetkik edildiğinde onun vatanperverliğine ve Türk milletine duyduğu derin aşka kaynak teşkil edebilecek pek çok âyet ve hadis bulmak mümkündür. Ancak biz, buraya kadar sunduğumuz bilgilerin maksadımızı anlatmaya kâfi geleceğini düşünüyoruz. Söz konusu âyetler arasında bizim konumuz açısından en fazla dikkat çeken Sâd suresi, 38/46. âyeti olmuştur ki Çantay burada geçen الدار “yurt” kelimesine, onu “âhiret yurdu” olarak anlayan diğer müfessirlerin aksine, tamamen kendine has bir anlam vermiş ve bu âyette *vatanperverliğe belîğ bir teşvik* olduğunu vurgulamıştır. Bunun yanında Çantay'a millî bir heyecan veren hadislerin sayısının da oldukça fazla olduğunu çok net bir şekilde görme/gösterme fırsatı bulmuş olduk.

Millî mücadele yıllarındaki dâhilî ve hâricî düşmanlara ve şer odaklarına karşı etkin faaliyetleri dolayısıyla, bugün gölgesinde rahatça yaşadığımız cennet vatanımızın kurtuluşuna ve şanlı Türk devletinin kuruluşuna büyük hizmetleri dokunan başta Hasan Basri Çantay olmak üzere, Mehmet Âkif Ersoy'a, diğer kahramanlarımıza ve şehitlerimize

⁶⁴ Çantay, *Hadisler*, “Üçüncü Kırk Hadis”, I, 76-78 (no: 12).

rahmet diliyor, onlardaki âlî ruh ve sadakati bizlere de bahşetmesini Yüce Allah'tan istiham ediyoruz.

Kaynakça

- Altuntaş, Halil- Şahin, Muzaffer, *Kur'an-ı Kerim Meali*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara 2010.
- Çantay, Hasan Basri, *Hadisler*, "Onuncu Kırk Hadis", I-III, Ahmed Said Matbaası, İstanbul 1960.
- , *Kur'ân-ı Hakim ve Meâl-i Kerim*, I-III, İstanbul 1410/1990.
- , *Kara Günler ve İbret Levhaları*, haz. Balıkesir İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Balıkesir Müspet ve Manevi İlimler Vakfı Yayınları, ts.
- İşık, Emin, "Çantay, Hasan Basri", *DİA*, VIII, 218-219, İstanbul 1993.
- Karaman, Hayrettin vdğ., *Kur'an Yolu-Türkçe Meâl ve Tefsir*, I-V, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara 2008.
- Öztürk, Mustafa, *Kur'an-ı Kerim Meali- Anlam ve Yorum Merkezli Çeviri*, Düşün Yayıncılık, İstanbul 2011.
- Sâbûnî, Muhammed Ali, *Safvetü't-Tefâsîr- Tefsirlerin Özü*, trc. Sadreddin Gümüş-Nedim Yılmaz, I-VII, Ensar Neşriyat, İstanbul 1992.
- Uğur, Mücteba, "Vatansever Mücâhit Hasan Basri Çantay'ı Anarken", *Türk Yurdu*, XI/51, ss. 49-52, Ankara, Kasım 1991.
- , *Hasan Basri Çantay*, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara 1994.
- Yazır, Elmalılı Muhammed Hamdi, *Hak Dini Kur'an Dili*, I-X, Eser Neşriyat ve Dağıtım, y.y., ts.
- Yıldırım, Celal, *İlmin Işığında Asrın Kur'an Tefsiri*, I-XIV, Anadolu Yayınları, İstanbul ts.
- http://www.kuranmeali.org/38/sad_suresi/46.ayet/kurani_kerim_mealleri.aspx (Eylül 2014)

A contender Hasan Basri Çantay's (1887-1964) basic principles of patriotism from Quran and Prophet's Sunnah

Citation / ©-Tatlı, B. (2015). A contender Hasan Basri Çantay's (1887-1964) basic principles of patriotism from Quran and Prophet's Sunnah, Çukurova University Journal of Faculty of Divinity 15 (1), 33-54.

Abstract- *In our study we have tried to identify an important savant who grew up in the chaotic years of the foundation of the Republic of Turkey, Hasan Basri Çantay's basic principles of patriotism from Quran and Prophet Muhammad's Sunnah that gave him soul and inspiration in his challenging life. These identifications we have achieved from his books and other books drawn over about him demonstrate that Çantay was an all-knowing man who had extremely wide knowledge of the Quran and Sunnah and a schoolman and a heroic mujaheddin at the same time. In addition he was known as the person who persuaded Mehmet Akif Ersoy, our Anthem poet to write our national anthem. As well as being a scholar who pined for his country and nation, meanwhile especially with the inspiration of the Prophet's hadiths, he took it as his duty to alert the unconscious mass, who recluse inertly in weariness and exhaustion that were brought by years of war and are unaware of the imminent danger surrounding them, and for this cause he nearly laid awake. Through him and his friends' resolute struggle today we live on a more comfortable and peaceful homeland compared to them.*

Keywords- *Hasan Basri Çantay, Quran, prophet's Sunnah, national struggle, patriotism*